Toekomstdenkers meerstemmigheid

Bio’s en foto’s

Gulsah Ayla Bayrak is kunstenaar en onderzoeker. In haar werk onderzoekt ze sufisme, oriëntalisme en het concept van Eurasia, met een bijzondere focus op vrouwelijke perspectieven. Vanuit haar eigen migratieachtergrond verbindt ze oosterse en westerse denkkaders en verkent ze hoe spiritualiteit, geschiedenis en identiteit elkaar kruisen in hedendaagse kunst.

Lounis Mechraoui is een queer auteur, schrijver en activist die zich inzet voor inclusie en bewustwording. Lounis leeft met autisme en chronische pijn, wat zijn perspectief en werk sterk beïnvloedt.

Lina Lauwens is coördinator publiekswerking bij theater arsenaal in Mechelen. Ze werkt rond publiekswerking en cultuurparticipatie met als doel een open theaterhuis te creëren, en cultuur in Mechelen toegankelijk te maken voor mensen die niet vanzelfsprekend met kunst en cultuur in aanraking komen. Haar aanpak vertrekt steeds vanuit dialoog met mensen zelf, in nauwe samenwerking met welzijnswerkers en andere lokale partners. Zo is ze mede-initiatiefnemer van het Mechelse Cultuurcafé, waar het programma samen met deelnemers aan tafel wordt samengesteld, rekening houdend met uiteenlopende en vaak onzichtbare drempels zoals communicatie, eenzaamheid, timing, aanspreekbaarheid en zorg bij hun bezoek. Ook in de jongerenwerking van theater arsenaal staat ontmoeting centraal: schoolvoorstellingen worden gecreëerd en gekozen in gesprek met jongeren zonder theaterervaring, leerkrachten en makers. Lina gelooft dat meerstemmigheid ontstaat wanneer hele organisaties, inclusief kunstenaars, die visie delen, tijd investeren in echte ontmoeting en ruimte maken voor empathie, gesprek en wederzijds respect.

(c) Hans maakt een foto

Aminata Demba is een Belgisch-Malinese theatermaakster, actrice en presentatrice. Ze speelde mee in theatervoorstellingen van onder meer NTGent, Toneelhuis, Het Zuidelijk Toneel, DE MAAN, theater arsenaal, LAZARUS, Laika en hetpaleis. Daarnaast is ze ook te zien in verschillende televisieseries en films. Ze creëert ook eigen voorstellingen waarin maatschappelijke thema's centraal staan. Sinds 2023 maakt Aminata deel uit van het artistiek team van Laika, theater der zinnen. Bij Laika creëerde ze de producties De binnenkamer van Binta (2020), geselecteerd voor Het TheaterFestival 2021, BAZAR (2023), Zonder Afspraak (2023) en Amadou (2025) eveneens geselecteerd voor Het TheaterFestival. Voor haar rol in Amadou werd ze genomineerd in de categorie 'meest gewaardeerde acteerprestatie +35' voor de Theaterprijzen uitgereikt in 2025.

Houda Ben Azzouz is een Brusselse cultureel, curatorieel en artistiek onderzoekster. Met een achtergrond in journalistiek, *information design* en Midden-Oosterse cultuurstudies, en met acht jaar ervaring als adviseur diversiteit en inclusie, onderzoekt zij hoe culturele kaders tot stand komen en ervaren worden via het visuele, het ruimtelijke en de manier waarop ze vorm krijgen.
In haar werk staat de manier waarop deze systemen bepalen wat zichtbaar, toegankelijk en als waardevol wordt beschouwd binnen de culturele sector en de bredere samenleving centraal. Symbolische, narratieve en ruimtelijke vormen van betekenisgeving nemen daarbij een centrale plaats in. Haar recent onderzoek naar de Art of the Islamic World-galerij in de Koninklijke Musea voor Kunst en Geschiedenis in Brussel richtte zich op hoe een curatorieel verhaal wordt opgebouwd in museum ruimtes, en hoe deze keuzes mee bepalen hoe culturele kennis wordt ervaren en geïnterpreteerd.

Anna Püschel studeerde fotografie aan AKV Sint-Joost in Breda en Vrije Kunsten aan LUCA School of Arts in Gent. Zij werkt met beweging, woord en beeld en onderzoekt in haar praktijk verschillende vormen van perceptie en kennis. Zij heeft in binnen- en buitenland tentoongesteld en publiceerde bij The Eriskay Connection twee boeken: *Layers of Reality* en *Encyclopedia of the Uncertain*. Anna was mede-oprichter van het *Cripping the Space*-collectief en is momenteel met een artistiek onderzoek verbonden aan LUCA School of Arts waar zij werkt omtrent de belichaamde kennis van het neuro divergent lichaam.

Jaimy Van der Sloten is commons-kunstenaar, als ambassadeur van *Commons Lab* en lid van *Culture Commons Quest Office* werkt hij aan interventies van samenhorigheid. Daarnaast is hij leerkracht kunst aan de Europese School in Mol en bij ArtEconomy waar maatschappelijke thema's op micro-schaal worden aangepakt. De nog grotere thema's worden jaarlijks behandeld op de

biënnale van Mol-Rauw – een kunstenfestival waarvan Jaimy mede-oprichter is.

Pascal Buyse is een queer theatermaker, producent en organisator, actief binnen het jeugdtheater en de Brusselse en New Yorkse queer performancescene. In zijn artistieke praktijk onderzoekt hij hoe hedendaagse queer performance zich verder kan ontwikkelen, met aandacht voor haar geschiedenis, complexiteit en politieke kracht. Momenteel is hij artistiek medewerker bij BRONKS (theater voor jong publiek) in Brussel, met een focus op Brusselse LGBTIQA+-jongeren. Dit omvat onder andere het faciliteren van de Brusselse *Ballroom Community* en het ondersteunen van jonge queer artiesten. Daarnaast ontwikkelt hij een autonome artistieke praktijk rond queer activisme in Brussel, en is hij in New York City lid van het New Yorkse artiestencollectief *WildHeart: Center for Performance and Embodiment Practice*.

Rojda Gülizar Karakuş is een Koerdisch-afkomstige dramaturge. In 2014 startte zij in Istanbul met een opleiding in ingenieurswetenschappen. Parallel daaraan volgde zij tot 2019 opleidingen en deed zij werkervaring op binnen verschillende domeinen van het theater, gaande van productie tot theatertekst en dramaturgie. In 2019 besloot Karakuş haar opleiding in ingenieurswetenschappen stop te zetten om zich volledig te richten op een internationale artistieke praktijk. Ze begon aan de opleiding Theaterwetenschappen aan de Universiteit Gent en vestigde zich in België. Tijdens haar bacheloropleiding werkte zij als begeleider van het Wijkjury-project van Het TheaterFestival in Gent. Sinds 2023 maakt zij deel uit van de professionele jury van Het TheaterFestival. In 2024 startte Karakuş als artistiek procesbegeleider bij NTGent. Daarnaast is zij lid van de artistieke klankbordgroep van Fabuleus. Vertrekkend vanuit haar academische achtergrond en haar professionele ervaring in Turkije streeft Karakuş ernaar theoretische inzichten te vertalen naar artistieke en praktische toepassingen. In haar werk hanteert zij een vergelijkende, internationale sectoranalyse waarbij zij structurele verschillen en overeenkomsten in subsidiëringssystemen en productieprocessen onderzoekt. Deze organisatorische invalshoek verbindt zij met artistieke perspectieven, met aandacht voor culturele contexten en publiek dynamieken. Zo beoogt zij een kritische en duurzame brug te slaan tussen artistieke creatie en organisatorische praktijk.

Oscar Mathieu le Bussy is een kunstwerker die in Brussel woont. Zijn trans*disciplinaire praktijk omvat tekst, performance, tatoeages, onderzoek en zelforganisatie. Hij gaat in gesprek met thema's zoals queer eenzaamheid en het transformatieve potentieel van *body modification*, door transities en tattoe's als vlezige vertalingen. In verhouding met zijn persoonlijke praktijk neemt hij vaak deel aan collectieve projecten die aan het kruispunt van cultuur, administratie, onderzoek en sociaal kwesties zitten. Momenteel is hij deel van *One Field Fallow*, een door queer-mensen geleide organisatie in Brussels.

Sandra Sara Raes Oklobdzija is een Brusselse artiest, kunstenaar, en onderzoeker. Ze werd opgeleid als filosoof (Universiteit van Belgrado), actrice en regisseur (Faculteit voor Dramatische Kunsten, Belgrado), en verdiepte zich verder in visuele cultuur en filmstudies (Faculteit voor Sociale en Politieke Wetenschappen, Universiteit Antwerpen) Sinds 2012 ontwikkelt ze een maatschappelijk geëngageerde, speculatief-documentaire praktijk die het complexe web van relaties tussen migratie, (her)opbouw van gemeenschappen, gelijkheid en collectiviteit kritisch bevraagt. Haar werk beweegt zich op het snijvlak van kunst, onderzoek en activisme, met een uitgesproken focus op temporaliteit, identiteit, (mis)representatie en collectieve verantwoordelijkheid. In 2003 richtte ze samen met kunstenaars en denkers INFUZIJA vzw op,

een centrum voor culturele decentralisatie in Servië. In een postcommunistische en post-oorlogse context realiseerde INFUZIJA invloedrijke projecten zoals Theater-Shelter (100 pop-up performances in landelijke gebieden in Zuid-Servië) en HOSTEL Yellowbed, een legale jeugdherberg met een 'illegaal' kunst- en uitwisseling centrum er in. Sinds haar verhuis naar België in 2012 blijft Sara spelen met identiteit, realiteit en representatie. Ze combineert haar artistieke en academische praktijk (onder de naam Sara Oklobdzija) met haar werk als programmamaker en producent (Sandra Raes). In 2019 werd ze algemeen en artistiek directeur van ROBIN vzw. In 2020 richtte ze KOROW vzw op, een centrum voor culturele decontaminatie, sociale diagnostiek en sociale correctie. Sinds 2021 is ze huisartiest bij kunstencentrum Monty (Antwerpen) en recent ook huisartiest bij KVS (Brussel). Haar performance De Knoop was te zien op DANSAND! 2022, en haar solotentoonstellingen Oh Bread & Games en Re.Habitat liepen meerdere maanden in de Pianofabriek. Sinds 2023 is ze de drijvende kracht achter de campagne Towards Apartheid Free Zones. Vorige najaar ging haar voorstelling I'm.potent in première. In 2026 doctoreert ze aan RITCS/VUB met het artistiek onderzoek *The School of Two-Sided Integration – How to Build a Functional Host Society*. Tegelijk werkt ze aan de nieuwe voorstelling M.O.L – Maatschappelijke Oriëntatie voor Locals, die in maart 2026 in première gaat in KVS.

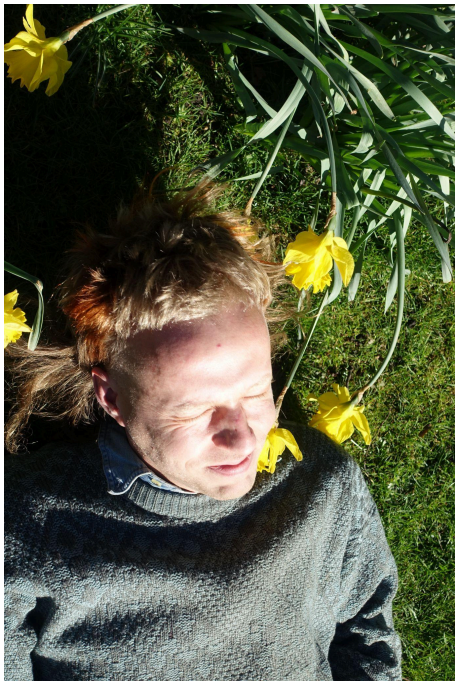

Silke Vanhoof is een neuro divergent en *crip* onderzoeker die werkt rond onderbelichte perspectieven in de podiumkunsten. Als theaterwetenschapper

studeerde ze af met een masterthesis over de intersectie van neurodivergente, queer en de koloniale dramaturgie (Universiteit Antwerpen, 2023). Ze werkte als dramaturg, recensent en gastdocent. Daarnaast werkte ze mee aan de bekroonde driedelige podcast *Autistic Counterstories* als ervaringsdeskundige en publiceerde hierover samen met onder andere Dr. Dieter Declercq en Elena Dikomitis in *Asian Journal of Medical Humanities* (december 2025). Momenteel is Silke actief als adviseur diversiteit en inclusie bij het sociaal-artistiek theatergezelschap WeThePeople.

Joke Caimo (zij/hen) is een kunstenaar die onderzoekt hoe collectieve energie, intimiteit en fysiologische ritmes vormen van communicatie kunnen worden. Hun werk creëert situaties waarin mensen elkaar beïnvloeden door middel van ademhaling, plezier, stem, enthousiasme en andere subtiele signalen – vaak versterkt door *cyborg tools* en participatieve instrumenten. Caimo ontwikkelt hybride apparaten zoals het *Human Organ Instrument* (HOI), dat ademhaling vertaalt in orgeltonen en groepen deelnemers transformeert in een ‘ademhalings-ensemble’. Met de MOODY® maakt ze collectief enthousiasme zichtbaar en benadrukt ze hoe het binnen groepen circuleert. Hun lopende project, dat orgastische ritmes visualiseert, gebruikt sensoren in *buttplugs* om plezier te onderzoeken als een relationeel signaal in plaats van een individuele gebeurtenis. Naast deze tools organiseert Caimo collectieve zangpraktijken zoals Koorvorming en het Megaphone-Ensemble, waar deelnemers elkaar co-reguleren door middel van stem, resonantie en gedeelde aandacht. Stemmen, lichamen en machines vormen ecosystemen waarin communicatie plaatsvindt voorbij de taal. Joke is mede-initiatiefnemer van Samenschool, een door kunstenaars geleid gemeenschapscentrum en drukwerkplaats gewijd aan collectieve verbeelding, experimenteel leren en nieuwe manieren van samenleven.

Lies Van Assche is een in Antwerpen gevestigde multidisciplinaire, sociaal geëngageerde kunstenaar, *social designer*, en kostuumontwerper. Sinds 1993 ontwikkelt zij een sociaal-geëngageerde artistieke praktijk met textiel als onderwerp of materiaal. In haar werk vormen mensen, hun verhalen, herinneringen en ambachtelijke sporen de grondstof voor community building en collectieve creatie. Textiel beschouwt zij niet louter als materiaal, maar als een sociaal bindmiddel dat identiteit, zorg en verbondenheid zichtbaar en tastbaar maakt. Van Assche werkt vanuit een uitgesproken participatieve en co-creatieve methodologie. Haar methodes en projecten functioneren als ruimtes voor ontmoeting, uitwisseling en transformatie, waarin verschillende generaties en culturele achtergronden samen nieuwe narratieven ontwikkelen. Kunst is voor haar geen individueel gebaar, maar een sociaal weefsel dat ontstaat door gedeelde verantwoordelijkheid en wederkerigheid. Met ‘nomadische ontmoetingsateliers' in openbare en semi-openbare ruimtes creëert zij inclusieve contexten waarin het emotionele en verbindende potentieel van textiel centraal staat. In haar hybride rol als kunstenaar, opdrachtgever, onderzoeker en bemiddelaar beweegt Lies zich bewust tussen verschillende sectoren: kunst, erfgoed, educatie, zorg, circulaire economie en de sociaal-culturele sector. Ze werkte van 1993 ook als kostuumontwerper voor talrijke theater-, opera-, en dansproducties in binnen- en buitenland (o.a. Dito Dito, Alain Platel, Ivo Van Hove, KVS, Toneelhuis, hetpaleis, De Munt, …) en gaf *masterclasses* aan onder meer de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten Antwerpen, de Toneelacademie Maastricht en het Evtec-instituut in Finland. Haar observerende houding als kostuumontwerper ten aanzien

van menselijk gedrag en identiteit leidde ook tot de documentaire Ik Lief en de voorstelling Puur/ Ik Lief (Theater Stap). In 2012 richtte zij DOEK op, een meerstemmig textielplatform en atelier dat uitgroeide tot een autonome vzw en een thuisbasis vormt voor een meerstemmige gemeenschap van kunstenaars, ontwerpers, onderzoekers, makers en ambachtslieden. DOEK vertrekt vanuit textiel om duurzame, artistieke en sociale modellen te ontwikkelen rond thema's als solidariteit, samenleven, identiteit en ecologisch bewustzijn. Onder de vleugels van DOEK ontwikkelde Van Assche talrijke projecten, tools en methodologieën waarin onderzoek en ontwikkeling dienen om nieuwe perspectieven te openen op maatschappelijke vraagstukken. Haar praktijk is uitgesproken toekomstgericht: Van Assche onderzoekt hoe collectieve verbeelding en gedeelde maakprocessen kunnen bijdragen aan zorgzamere, inclusievere en veerkrachtige samenlevingen. Niet het zoeken naar antwoorden, maar het openen van nieuwe perspectieven staan centraal, zowel artistiek als maatschappelijk.

